

handle og benytte den Ret, de ligesom Mændene have, til at indgive Andragender til Lovgivningsmagten. Vige de tilbage for den Ulejlighed, der er forbunden med en Ombæring af Adressen, da maa de for en Del tilskrive sig selv, om deres Talsmænd i Rigsdagen og Pressen tabe Interessen for denne Sag. Thi vel er Kvindens Valgret af Betydning ikke blot for hende selv, men ogsaa for Samfundet som Helhed. Men Betingelsen for, at Kravet om hendes Deltagelse i det offentlige Liv kan føres frem med nogen Kraft, er dog, at det kjendes, at der virkelig hos de danske Kvinder findes en virksom Interesse for Sagen. Lejligheden til at vise dette er nu tilstede, benyttes den ikke nu, da vil det kunne vare længe, inden den atter frembyder sig. Sagen vil da atter glide ud af den almindelige Bevidsthed, og den Kraft, der hidtil er sat ind paa den, til Dels være spildt.

Ingen, der ønsker at faa Valgret, maa holde sig tilbage fra Agitationen af Beskedenhed eller Sky for at træde frem. Kaldet udgaar til enhver, der er overbevist om, at Kvindens kommunale Valgret vil være et Gode for hende selv og for Samfundet, særlig for de fattige og Børnene i Folkeskolen, der ere betroede til Kommunernes Forsorg. Enhver af vore Læserinder, der tror dette, bør ogsaa indse, at det er hendes — netop hendes Pligt at sætte sig i Bevægelse, for saa vidt Adressen ikke hidtil er baaren om fra Hus til Hus i det Sogn, hvor hun bor.

Den danske Kvinde maa selv være sin Valgrets Smed, og det gjælder at smedde, medens Jærnet er varmt, det vil sige — inden 1ste November.

Om Kvinders kunstindustrielle Arbejder paa den nordiske Udstilling.

(sluttet).

Naar det danske Kunstbroderi og Pottemageriet i foregaaende Hæfte fik en saa udførlig Omtale, var det, som det vil erindres, fordi der inden for disse Omraader fandtes virkelig